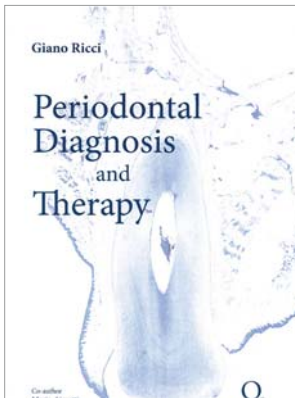

Parodontale diagnose en behandeling

Ricci G (ed.). Periodontal diagnosis and therapy
Milaan: Quintessence Publishing, 2014
738 bl., geïll. \$ 340,00
ISBN 978 88 7492 191 1

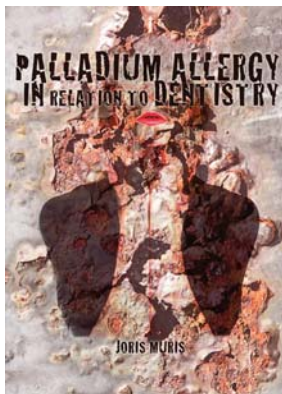
Bij zijn 40-jarig professionele jubileum heeft Ricci dit overzichtswerk gepubliceerd. Het is bedoeld als leidraad voor de jonge clinicus en als naslagwerk voor de ervaren clinicus. In 8 hoofdstukken wordt de gehele klinische parodontologie besproken, waaronder het stellen van diagnoses, de niet-chirurgische therapie, chirurgische therapie (waaronder mucogingivale, parodontaal-plastische, resectieve en regeneratieve chirurgie), de relatie met orthodontie en endodontologie en ten slotte nazorg.

Het eerste hoofdstuk betreft diagnose en het opstellen van een behandelplan, waarbij Ricci betoogt dat iedere patiënt uitgebreid moet worden onderzocht en gedocumenteerd. Een diagnosesysteem, zoals gebezigd in de Amerikaanse of de Europese vakliteratuur, blijft echter achterwege. Dit gebrek aan aansluiting bij hedendaagse inzichten zet zich voort bij alle hoofdstukken. Technieken worden casuïstisch getoond zonder referentie naar succespercentages in de literatuur. Daarnaast worden door de gehele tekst inzichten en technieken getoond

die op zijn minst onvolledig zijn. Zo ontbreken bijvoorbeeld het beoordelen van PISA/PESA-indexen, het machinaal slijpen van instrumenten, het gebruik van elektrische tandenborstels, de interpretatie van de subgingivale flora en de socketshieldtechniek bij extracties. Opmerkelijk is het advies om bij relapse in de nazorg gedurende 24 maanden met doxycycline te ondersteunen. Veel aandacht is er voor technieken die vandaag de dag minder in de belangstelling staan, zoals niet-resorberebare membranen en de rol van occlusaal trauma. De argeloze lezer wordt achtergelaten met een reeks behandeltechnieken die schijnbaar even succesvol zijn. Ronduit storend is ten slotte het ontbreken van een register met trefwoorden.

Het geheel geeft vooral een caleidoscopische indruk van de grote klinische ervaring van de auteur gedurende 40 jaar in de parodontologie. Voor de geïnteresseerde clinicus zijn andere werken beschikbaar die een gestructureerd en onderbouwd overzicht geven van de parodontale behandelmogelijkheden.

Palladium: een tandheelkundig allergeen?

Muris J. Palladium allergy in relation to dentistry
Amsterdam: Universiteit van Amsterdam, 2015
238 bl., geïll. Academisch proefschrift

Binnen de tandheelkunde wordt voor 'metalen' restauratiematerialen veelvuldig gebruikgemaakt van goud, platina, palladium en, vooral vroeger, van de legering amalgaam. Van goud, platina en palladium worden zelden klinische relevante bijwerkingen gerapporteerd. Dit geldt echter niet voor legeringen die palladium als hoofdc component hebben. Vooral legeringen van palladium met zilver en palladium met koper hebben een relatief geringe weerstand tegen corrosie. Bij toepassing van palladiumlegeringen zijn meermaals allergische reacties beschreven, die vaak worden geduid als een palladiumallergie. Het blijkt in de dagelijkse praktijk echter moeilijk om een allergie voor palladium aan te tonen, vaak wordt een positieve reactie op een patchtest toegeschreven aan een kruisreactie van nikkel. Het is echter de vraag of dit terecht is en het een probleem is van de algemeen gebruikte patchtest vanwege de lage sensitiviteit van de patchtest of het palladium-testallergeen.

Joris Muris is in zijn promotieonderzoek op zoek gegaan naar een alternatief palladium-testallergeen. In diverse onderzoeken heeft Muris kunnen aantonen dat het door hem

gebruikte testallergeen gevoeliger is dan de tot dusverre gebruikte palladium-testallergenen. Bovendien ontwikkelde Muris een methodiek waarbij een kleine hoeveelheid van een in de mond aanwezig restauratiemateriaal kan worden verkregen en kan worden gebruikt om de samenstelling van het toegepaste restauratiemateriaal te achterhalen. Op deze wijze kan worden beoordeeld óf en vóór welk van de componenten van het restauratiemateriaal de patiënt mogelijk allergisch is.

Voor tandartsen-algemeen practici is vooral de paragraaf over klinische toepasbaarheid van de bevindingen van dit onderzoek lezenswaardig. In deze paragraaf wordt stapsgewijs beschreven wat belangrijke componenten zijn van de anamnese en het klinisch onderzoek bij verdenking op een allergie voor tandheelkundige metalen/legeringen. Op basis van deze informatie kunnen tandartsen inschatten of het zinvol is om een sensibilisatie/allergietest te indiceren. Ook worden aanwijzingen gegeven welke test te indiceren. Ten slotte worden kort de behandelingsmogelijkheden besproken wanneer een allergie wordt aangetoond.